

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימיות שבתורה | י"ל ע"י ארגון "שלימות התורה" בארה"ק

כולל אברכים + תוכנית "לומדיך" לבני הישיבות + קול הזוהר הקדוש + גיליון "שלימות התורה"

י"ל סיון

השפ"ה

פרשת

בהעלותך

גיליון ד"ה

ואף אם יראה אל המעין שאינו מבין, עם כל זה לא יפסיק גרסתו מפומיה, כי נאמן בעל מלאכתו להמציא נסתר החסד, כי כאשר ירגיל איש את בנו כן הקדוש ברוך הוא מזכה לעוסק בחקמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתיו

(אור נערב חלק ג פרק ג)

דבר המערכת

"אתה זוכר נחום את החנוכה השלישית שהראיתי אתמול בחנות, זו הגבוהה עם הרגליה?"

"כן" עונה נחום דרך הפומית וחשש קל מזדחל לאיטו.

אז את זה אני רוצה לחג החנוכה הקרוב, בשבילך מבשרת לו אשתו העושה רצון בעלה בקול מרוגש, כן זה מגיע לו לבעלה הגדול הממית עצמו באהלה של תורה יומם וליל, מאשמות הבוקר ממחר הוא ללימודיו, סדר יומו עמוס לעייפה בחובות וסדרים בתורה הקדושה, עד אשר מגיעה השעה עשר בלילה, או אז, כאינו שומע דבר, נכנס לנחום את שנת הלילה "חשובה היא השינה המוקדמת לכל אחד הרוצה לגדול בתורה". אמר תמידן כסדרן לבני משפחתו.

מגיע לו לצדיק זה, להדליק במנורת זהב טהור, זה מגיע לו, לכן הגדול שגדול בביתו. "אבל..." מנסה נחום לרכך ולהתגמש על חנוכה יותר זולה, לא כזו שמחירה הוא 5,400 ש"ח עובר לסוחר.

"שום אבל... המתנה הזו מגיעה לך והיא עוד סמלית להערכה שלי אליך" אמרה נוח הבית "חשוב לך, זו בקשת" הפטירה וסיימה את השיחה.

נחום לא ידע את נפשו, כעת מלבד הוצאות היום-יום מוטל עליו גם לרכוש חנוכה במחיר שלעולם לא היה מרשה לעצמו.

בצר לו נכנס אל רבו, ונפשו בשאלתו כדת מה לעשות, "האם עלי להיענות לבקשתה היקרה?"

"אשתך רוצה לקנות דווקא את החנוכה הזו?" מברר הרב.

"כן, כבוד הרב. היא ממש רוצה". משיב ר' נחום.

"אם כן מה השאלה? לך עכשיו לקנות את החנוכה לכבוד אשתך". עונה לו רבו בפשטות.

ר' נחום לא מבין 'הרב', אין לי לשלם סכום גבוה שכזה..."

"אתה יודע מה ר' נחום? אתה צודק. שמע לי, צא עכשיו, ממש עכשיו לקנות את החנוכה, אם זה מה שהיא רוצה, וה' הטוב יהיה בעזריך".

המשך בעמוד ב'

הלימוד היומי

בוזרה הקדוש עם פירוש 'הסולם'

לשבו פרשת בהעלותך

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	יח	פנחס	קל-קלו	שסב-שסט
ראשון	יט	פנחס	קל-קמא	שע-שפ
שני	כ	פנחס	קמב-קמה	שפא-שפב
שלישי	כא	פנחס	קמב-קמט	שפב-שפג
רביעי	כב	פנחס	קמט-קנב	שפג-שפח
חמישי	כג	פנחס	קנב-קנו	שפח-שפח
ששי	כד	פנחס	קמב-קס	שפח-שפח
שבת	כה	פנחס	קסא-קסד	שפח-שפח

הספק הלימוד היומי לשמיעה טלפונית בשלוחה: (2) (6) (6)

יפקון ביה מן גלותא ברחמי

"אבל מה הבעיה?" הביט יעקב-משה בעיניים תמהות באימו ובסובביו המבוהלים. "בסך הכל קצת מים נכנסו לחדר שהייתי בו, ושיחקתי במים" אמר בתמימות ממיסה. "מה הבלגן הזה?"

נו. ילד. מה אפשר לדרוש מילד. לך תסביר לילד. ילדו.

הבעיה העצומה היא, שהיציג-הרע גורם לרבים מאיתנו, להתנהג כמו יעקב-משה. כמו ילד.

כן. אותו שנקרא 'מלך זקן וכסיל'. 'כסיל', ש'מסובב' את החכמים הגדולים ביותר 'על האצבע הקטנה'.

בכל הספרים הקדושים. מכל העדות והחוגים. מן הדורות הראשונים, ועד לדורותנו אנו. כולם. אין-סוף הבטחות. הפצרות. ברכות. רק בשבוע שעבר למדנו איך ש- 'דבן של הנביאים' - משה רבינו ע"ה מטיח בזוהר הקדוש על הדורות הללו, שאנו מתקרבים בהם מאוד-מאוד לגאולה השלימה וזקוקים לכל - כך הרבה רחמי שמים, ועימו זועקים לנו כל רועינו הנאמנים - 'ביה יפקון מן גלותא ברחמי', תעזרו לעצמכם! תצילו! תינצלו!

"אין לי זמן", מוסיף האחד. "אני לא מתחבר לזה" מוסיף האחר. "אחרים לומדים" מוסיף השלישי.

הם מוסיקים לכולנו. זה לא חור 'רק' בחדר שלהם באוניה. כולנו על האוניה הזאת, האוניה המטירת בינות לסופות וסערות אחרית-הימים. והאחריות של האוניה שלנו, מוטלת עלינו. על כולנו. אסור לנו לתת למים הזידונים להיכנס לאוניה בשום פנים ואופן. כולנו מחויבים להירתם למטרה. להציל! להינצל!

"איש את רעיו עזרו, ולאחיו יאמר חזק", לעסוק בקביעות בספר הזוהר הקדוש דבר יום-ביום, וגם ללא הבנה, אך מעידים הלומד את הזוהר הקדוש עם פירושו של מרן בעל-הסולם זי"ע"א, ש- "עם פירוש 'הסולם', קשה מאוד לא להבין את דברי הזוהר הקדוש, המבוארים והנפלאים!"

לשמוע, ללמוד, ללמד, לשמור, ולעשות, ולקיים. ממחשבה ודיבור, למעשה. נלמד בסייעתא דשמיא לכבוד ה' יתברך, לאוקמא שיכונתא מעפרא ולעילוי שיכונתא עונו, מהזוהר הקדוש בפרשתנו, שבת-קודש פרשת 'בהעלותך', והנה כאן מפירוש 'הסולם' במאמר המדבר במעלת מצוות הצדקה, מסעיף צ"ה.

טעמו וראו כי טוב ה'.

ר' חייא פתח, "פור נתן לאביונים צדקת עמדת לעד קרנו תרום בקבוצה". "פור נתן לאביונים", שואל, מהו "פור". ומשיב, הוא כמו שאתה אומר, "יש פפור ונוסף עוד". ואפשר לומר שלכל פפור הוא כך. לכן פפורי, "פור נתן לאביונים". כיון שנתן פפור הזה לאביונים, ראוי הוא להתברך. מהו "נוסף עוד". הנה בכל, "נוסף עוד" בעשר, "נוסף עוד" בחיים.

שואל, מקרא זה, כך היה צריך לומר, "יש פפור ונוסף עוד", מהו "נוסף". ומשיב, אלא מקום הזה ששורה בה מיתה, דהינו (ספירת) המלכות, הוא גורם לו שיתווסף בחיים של מעלה, ולהמשיך משם, ולהוסיף לו חיים. אמר ר' יהודה אמר ר' חייא, המקרא מעיד, שכל מי שנותן צדקה לאביונים, מתעורר עין החיים, שהוא (מדגנת) 'ציר אנפין', להוסיף חיים לאילן המות, שהוא (ספירת) המלכות, ואז נמצא חיים ושמחה למעלה, במלכות, והאדם שגורם זה, על ידי שנתן צדקה, הנה בשעה שצריך, אותו עין החיים עומד עליו, ואותו אילן המות מן עליו. ומשום זה, "נוסף עוד".

"צדקת עומדת לעד". שואל, מהו "עומדת לעד". ומשיב, שהצדקה עומדת על האדם לתת לו קיום וחיים, כמו שהוא נותן

המשך בעמוד ב'

שלימות הפרשה

כולם יודעים שליעקב-משה, הילד המתוק והשובב, יש חיבור מיוחד מאוד למים. כן. מים. גם שלולית קטנה במדרכת הרחוב הספיק, בשביל לשעשע את יעקב-משה נפלאות, ולאפשר לו תעסוקה ארוכת טווח ממש, "עד שתתייבש השלולית" מבחינתו, או עד שיאמו תריציג לבית המוסק והנעים מזג.

באחד מימות חופשת הקיץ, החליטו אביו ואימו של יעקב-משה, להוציא אותו, ואת אחיו ואחיותיו לשמחתם כי רבה, למשט באוניה גדולה ברחבי ים הכינרת הצפוני והגדול.

היום המיוחל סוף-סוף הגיע. כובעי שמש, צידניות, קרם הגנה והמון מצב-רוח, והנה כולם מוכנים ויוצאים לנסיעה הגדולה. ההתרגשות מוחשית אצל כולם, ובפרט אצל יעקב-משה מיוחדת, שאנו כבר יודעים את חיבתו הרבה למים. אה. המים הנפלאים...

"איזו אוניה ענקית!" התלהבו הילדים בעודם עולים בזווית לאוניה, ועוטים את חליפות-ההצלה. "הנה! התלהב יעקב-משה. "האוניה מתחילה לסוע! כמה נפלא."

"משהו אצלכם נראה לי מוזר" התעורר לפתע מכשיר הקשר הדרום של קברניט האוניה. מעבר לקול, דבר אחד משוטרי ופקחי כלי השיט שבים-הכינרת. "האוניה שלכם התחילה לשקוע מעט אל תוך המים בצורה חריגה" הוסיף בקול מבוהל-מה.

הכל התנהל בקצב מסחרר. סירנות המעידות על תקלה מסוכנת באוניה החלו להרעים בקולי-קולות, הקברניט וצוות האוניה מנסים כל רעיון אפשרי שיוכל לעזור להם להבין מהי הסיבה שגורמת לאוניה לשקוע אט-אט בתוך המים. אנשי ההצלה שבחוף החל לשלוח סירות חילוץ קטנות, והמדריכים, אספו את כל המטיילים שעל האוניה למקום הגבוה והבטוח ביותר, בתפילה שכולם יצילו לחיים ולשלום.

"רק-רגע!" נשמעה זעקה. המדריכים שגם כך היו בכוננות-שיא, נחרדו ומיהרו לראות מה קרה. "הבן שלי לא כאן!" ענתה באימה אימו של יעקב-משה הצדיק. הרצים יצאו דחופים, ומיד הזנקו כוחות הצלה רבים נוספים למקום, בעקבות חשש נוסף לילד שנעדר מהאוניה הטובעת. 'קטסטרופה'.

כמה דקות לפני-כן, החליט יעקב-משה המתוק, לצאת לסיור ברחבי ה-פלא הגדול ששט על המים. "מה רבו מעשיך ה'!". מהמטבם לאחרי הצוות, משם לאחור הרפואה ולחזרי המחשבים, והנה יעקב-משה בחדר המכוונת.

"וואווו! נפלאה ההתפעלות בקול, מפיו של יעקב-משה. חדר שקוף!". מולו עיניו נגלה מחזה הנראה כעין 'אקווריום', חדר עמוס במכוונות ומנועים, שקירותיו שקופים, ומשקיפים הישר לתוך המים העמוקים והנפלאים של הכינרת-על-כל אשר בהם.

יעקב-משה לא התאפק. "כל-כך הרבה מים!". הוא חייב למשש את המים האלה. לקח מהרצפה איזה מברג חלוד, והחל מנסה ליצור חור קטן, שיוכל להנגיש לו את המים אל תוך האוניה. הו, כמה שהוא אוהב מים. "הנה! איזה כיף!" מים החלו לזרום לאחור. זה מספיק ליעקב-משה. חיש-קל-מהרה ויעקב-משה רוקד וקופץ, שש ושמה, משריץ ומחליק במים... היה שווה הטיוול הזה...

לפתע נפתחה הדלת בצעקה. "ילדו!!!" צווח אחד מאנשי הצוות שיצא לחפש בדיוק את יעקב-משה. "השתגעתי?? מה אתה עושה?" מיהר ושלף את יעקב-משה המבולבל מנהשולי המים, העבירו למקום בטוח, והחל יחד עם אנשי ביטחון האוניה הרבים שמיהרו להגיע, בניסיון לסתום את החור שייצר יעקב-משה, שבסך הכל אוהב לשחק במים.

זכות הרפסת הגיליון השבועי

נתינת לזכות ידית

הרה"ח שמעון בן דינה ה"ו

הרה"ח יהודה בן טוביה גלית שרה ה"ו

לברכה והצלחה להם ולמשפחתם בזכות התנא הרשבי" זי"ע"א

זכות הרפסת הגיליון השבועי

נתינת לזכות ידית

הרה"ח ישראל בן בת שבע ה"ו

מרת חיה אסתר בת שושנה תח"י

לברכה והצלחה להם ולמשפחתם בזכות התנא הרשבי" זי"ע"א

שאלות ותשובות

מהזוהר"ק בפרשת השבוע מ"הק ליישראל"

- א. מדוע לא אמרו המזמרים שירה לפני הקב"ה בציאת מצרים?
1. כי בני ישראל שרו שירה לסטה
2. מהטעם 'מעשי ידי טובעים בים, ואתם אומרים שירה.
3. כי אין המלאכים אומרים שירה בלילה.
- ב. מה לומדים מהפסוק 'שמח וזבולן בצאתך ויששכר באהלך'?
1. שיששכר יצא למלחמה, וזבולן עסק בתורה.
2. שזבולן יצא למלחמה, ויששכר עסק בתורה.
3. שיששכר וזבולן יצאו ללמוד תורה.
- ג. מדוע נכפל מעשה המערה גם בפרשתנו?
1. כי בפרשתנו הוא אחרי משיחת הכהנים לכהונה.
2. אחר שהשיאם הקדוה קרבתו, בא הכתוב לספר על מעשה אדון.
3. כי רק בפרשתנו הפעם הראשונה שבה הולך אדון את המערה.
- ד. מדוע אמר דוד המלך ע"ה 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך'?
1. כי רצה להבין את לימוד התורה.
2. כי רצה לדעת מה יהיה לעתיד לבוא בגאולה.
3. כי רצה להבין במה שתחת לבושי התורה.
- ה. מהו פירוש הפסוק 'וצדקתך עומדת לעד'?
1. שהצדקה נותנת לאדם קיום וחיים.
2. שמצוות הצדקה לא אובדת לעולם.
3. שהעושה מעשי חסד, נזכר שמו לעד.
- ו. מדוע הקהיל משה את כל עדת ישראל?
1. כדי לומר להם את דבר השי"ת.
2. כדי לדון בדיני תורה, שביניהם.
3. כדי למסור להם את השבת, שוב.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-3 | ג-2 | ד-1 | ה-2 | ו-3

תשובה נכונה בסבתך, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק-קח-לישראל של השבוע. ניתן לענות על השאלות מיום 3:00 בצהריים עד שבוע שלאחריו באותו זמן. בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלח 7 < 1.

שלימות ההלכה

פנינים משולחן ערוך הזוהר | מענייני ברכת כהנים

סוד נפלא לשליח הציבור

לכוון ברצון הלב

בוא וראה, כיון ששליח הציבור גמר תפלתו, ובא לברך ברכת כהנים, הוא צריך ודאי לכוון ברצון הלב, לברך את העם הקדוש. כי במעשה ובדיבור הוא קושר קשר היחוד, ויהיה נמצא, שעל ידו מתברכים העליונים והתחתונים.

זו היא תפלה שלימה

ואז צריך שליח הציבור לומר "ברוך ה'" כשפניו כלפי ההיכל, "וישמר", יסתכל לצד ימינו. להמשיך חוט של חסד תחילה על העם הקדוש.

ואחר כך יאמר "יאר ה'" כשפניו כלפי ההיכל, "פניו אליך ויחנן" יסתכל לצד שמאל שלו, כדי ליחד בימין, משום שמקור הברכה היא לצד ימין, שהוא חסד, ואז, כשהשמאל מתיחד בימין מסתלק כל הצד השמאלי, דהיינו הדינים, ולא יהיה נזק כלל.

ואז, "ישא ה'" פניו אליך וישם לך שלום" כשפניו כלפי ההיכל, וזו היא תפלה שלימה.

(זוהר הקדוש עם פירוש 'סולם' זוהר-חדש פרשת נשא, סעיפים א-ב)

אשריכם ישראל

משבחם ש' עם ישראל מתוך זוהר הקדוש בפרשת השבוע

רבי אבא פתח, "אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניו 'הלכו'. מקרא זה העמידהו. אבל בוא וראה, אשרי הם ישראל, שהקדוש ברוך הוא נתן להם התורה הקדושה, ולמד אותם דרכיו להתעבד בו, ולשמר מצוות התורה לזכות בהם לעולם הבא.

וקרב אותם בשעה שיצאו ממצרים, כי אז הוציאם מרשות אחר, והעלה אותם להתאחד בשמו, ואז נקראו בני ישראל בני אחר, מכל, שלא ישבו תחת רשות אחר, והעלה אותם להתאחד בשמו העולה על הכל, השולט על עליונים ותחתונים...

(זוהר הקדוש עם פירוש 'סולם' פרשת בהעלתך סעיף ה')

אמרות קודש

על לימוד הזוהר הקדוש

הגה"צ רבי משה וואלפסון אב"ד אמונת ישראל זצוק"ל

- ליומא דהילולא י"ז סיון -

אמנם היות שבדורות אלו של עקבתא דמשיחא אין כל אחד מרגיש אש של התורה שהשתנו הם קטנים מאד, חוץ מיחידים שיכולים לעבוד השי"ת ולראות הנפלאות בחלק הפשט של התורה ולהגיע למדרגות גבוהות, ואפילו למדרגת רוח"ק מלימוד הפשט של התורה בלבד, אבל שאר בני תורה צריכים לימוד מיוחד לעורר את עצמם להכיר האש של התורה כדי ליתן חשק בתורה ומוצות ולהבין ה'קרב אלוקים לי טוב'.

והנה דרך זו, להתעורר לקרבת אלקות על ידי לימוד בפנימיות התורה כבר התחיל מימות יחזקאל הנביא בזמן תחילת גלות הראשונה מארץ ישראל שגלו כלל ישראל לבבל והיו אז בשפל המצב וכל זהו מה שכתוב (ישעיה מ"ג, ד') למענכם שלחתי בבלה, שהשכינה הקדושה אומרת למענכם - בשביל כלל ישראל הנני יורד לתוך הגלות. וזה היה הנחמה של כלל ישראל שהשכינה עמם בגלותם.

והנה רואים שאז דייקא, בזמן החורבן, נתגלה ליחזקאל נבואה גבוהה כל כך מה שלא נודע ולא נגלה אפילו לנביאים שהיו בזמן שבית המקדש היה קיים. אף שלכאורה בזמן של ירידה

המשך דבר המערכת

מצויד בברכת רבו ובאמונת חכמים, יוצא ר' נחום אל הדרך כאשר אינו יודע, באמת ובתמים, מאין יבוא עזרו.

"הו' ר' נחום הנה אתה" צועק קול לעברו עוד בהיותו במדרגות הפונות לרחוב.

ר' יוסל חבירו ניגש אליו במהירות "הרב לוין ביקש ממני למסור לך את זה..." אמר לו בהגישו לידי מעטפה עבה "הוא אמר לי למסור לך שזה על החשבון".

ר' נחום עומד המום, פותח את המעטפה וסופר, כן 5,400 ש"ח עמדו שם בפנים, מתכים שיבוא האדם המתאים ויכבד בהם את אשתו, יותר מנפו.

דורנו, דור של גילוי השגחה פרטית, אנשים רואים בעיני בשרם את מעשי ה' ונפלאותיו, אנשים מפרסמים, גליונות מדפסים, קווי תוכן מתמלאים חדשים לבקרים בסיפורי אמונה והשגחה פרטית.

אין ספק, וכפי שכבר מובא בספרים, שגילוי של ספר הזוהר הקדוש בדורינו אנו, הוא לא פחות מרצף של השגחות

המשך שלימות הפרשה

חיים אל העני, ומתעורר אצלו חיים העליונים, דהינו בסבתו, כנ"ל בדבור הסמוך, כך נותנים לו חיים, ואלו ב' אילנות (מדרגת) זעיר אנפין (וספירת) המלכות, עומדים עליו להצילו, ולהוסיף לו חיים.

"קרנו תרם בכבוד". בוא וראה, העולם שאמרנו, שהוא (מדרגת) זעיר אנפין, נאמר לו, שהוא קרן, שהוא הבינה. (וספירת הבינה משפיעה שפע למדרגת זעיר אנפין, וזעיר אנפין משפיע למלכות, ומהמלכות מקבלים הנבואים בעולם הזה). שעל ידי הארת הבינה מתרוממת המלכות. משום שאותו האדם, על ידי הצדקה שנתן, גרם לחבר אותם דהינו זעיר אנפין ומלכות, יחד, ולהוסיף ברכות למעלה ולמטה.

רבי אבא אמר, בכל זמן, שהמשכן הוקם, דהינו שהמלכות מודגת עם זעיר אנפין (בחינת 'יחוד קדשא בריך הוא ושכנותיה') במעשה בני אדם, אז יום ההוא יום שמחת כל, ושמן משחת קדש הורק בנרות האל, בספירות המלכות, וכלם מאירים. מי שגם זה, גרם לעצמו שיצא בעולם הזה, ויהיה לו חיים בעולם הבא. זה שכתוב "וצדקה תציל ממות". וכתוב "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום".

שבת שלום ומבורך!

אשרי העומדים

על סודך!

יהודי יקר! קראת? נהנית?

מוזמן לקחת חלק ושותפות בזיכוי הרבים

בהפצה או תרומה

ולקבל הקדשה לזכותך ולזכות

יקיריך!

ארגון "שלימות התורה" מסייע לעידוד יהודים החפצים להגות בספר הזוהר הקדוש בנעימות ובהבנה על ידי גליון שבועי, קר טלפוני, ועוד.

יהודים רבים מחכים לזכות בזכותך!

ניתן לתרום בעמדות 'קהילות' בקופה 'שלימות התורה' או בטלפון: 054-8517381

שולחנים
יחד מאירים את העולם

☐ שאלות מהזוהר

☐ מוקדי חלוקה (מתוכנן)

☐ שיעורים באידיש

☐ מעבר לקווים נוספים

☐ תרומות והקדשות

☐ שיעורים בעברית

☐ תזכורת לימוד היום

☐ הודעות ועידכונים

☐ מענה לשאלות בלימוד

קול הזוהר הקדוש:

03.523.4979

ארה"ב: 1-585.308.3263

להצטרפות לקבלת הגיליון

במיל ניתן לשלוח בקשה

למיל המערכת:

3131760@gmail.com